

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۹ جون ۲۰۲۰

"کور هم می داند که دنده شور است"

دوشنبه - ۱۹ جوزای ۱۳۹۹ - کابل: در جمع اهم اخبار امروز، رفتن تعدادی از تجاران معروف شهر کابل، جهت استغاثه و دادخواهی به سفارت امریکا از بابت ناتوانی و بیکارگی دولت دست نشانده، در کشودن مرز ها با پاکستان و یافتن امکان صدور محصولات افغانستان بدانجا بود. در یادداشت امروز مکث کوتاهی در همین زمینه خواهیم داشت:

۱- این را می دانیم که همزمان با آغاز تجاوزات و اشغال امپریالیسم امریکا بر افغانستان، اقشار و طبقات مختلف ساکن در افغانستان، هرکدان بنا بر منافع طبقاتی شان در موجودیت و عدم موجودیت نیروهای اشغالگر، نسبت به اشغال و اشغالگر نیز موضع گرفتند. یکی از این اقشار که بخش مهمی از طبقه حاکمه را می سازد، تاجران بودند و هستند، اینها که در کل همان تاجر دلال اند که بود و نبود شان به موجودیت و عدم موجودیت استعمار و اشغالگران گره خورده است، با مستعمره شدن افغانستان، به موازات آن که بیشتر از سایر اقشار از موجودیت استعمارگران منفعت بردند، به آرایش و دفاع از حاکمیت دست نشانده نیز پرداخته، تا توانستند و می توانند خودشان و نمایندگان سیاسی شان، دم از استقلال دولت دست نشانده زده، حتا آن را با دولت امانی مقایسه نموده به حمایت از آن پرداختند.

۲- در بطن واقعیت های موجود مستعمراتی کشور، ناتوانی، بیعرضگی، فساد گسترده، دزدی و سرقت منابع ملی و سیستمیزه شدن ریاکاری، دروغ و فریب در اداره امور، باعث شده است که به علاوه تمام باشندگان افغانستان، حتا خارجی ها نیز بدانند که این اداره فاسد ترین و درمانده ترین اداره در طول اعصار افغانستان بوده است.

۳- مراجعه تاجر دلال یعنی قشری که در اصل پایه مادی دولت دست نشانده را می سازد، به سفارت امپریالیسم امریکا و شکایت از ناتوانی های آن، بیانگر نکات متعددی می باشد، از جمله:

الف - این مراجعه به وضاحت نشان می دهد که حتا تاجر دلال نیز می داند و بیش از این حاضر نیست فهم و دانائی خود را کتمان کند، که این دولت دست نشانده و مزدور است و می باید از بابت ناتوانی هایش به اربابش شکایت نمود.

ب- این شکایت و دادخواهی از سفارت امریکا، از لحاظ تاریخی ما را به یاد مراجعه تعدادی از تجار کابل به "الکساندربرنس" نماینده انگلیس به علت فساد اداری مأموران شاه شجاع و شکایت تعدادی از افغانها به روسها حین حکمرانی "ببرک کارمل" می اندازد. در آن زمان هم وقتی مردم متوجه شدند که نوکران نمی خواهند به داد شان برسند، رأساً یخن ارباب را گرفتند.

۴- این که نمایندگان سفارت امریکا چه وعده هائی به تاجران افغانستان دادند، از جزئیات آن تا هنوز مطلع نیستم، مگر واقعیت قضیه این است که نفس دخالت سفارت امریکا و یا یک تن از نمایندگان در چنین امری، به معنای اذعان به نفی حاکمیت ملی دولت دست نشانده و نقش قیمی خودش می باشد.

یعنی هرگاه نمایندگان امریکا در این امر مداخله نمایند و از جانب پاکستان بخواهند تا مرزهایش را جهت صدور محصولات افغانستان باز نمایند، خود بیانگر آن است که امریکا قیم و ولی دولت افغانستان است.

هموطنان گرامی!

دولت دست نشانده چنان در چور و غارت و تجاوز بر مال و منال مردم و بی توجهی به حیات آنها مصروف است که حتا مراعات پایه های مادی قدرتش یعنی قشر تاجر دلال را نیز نمی تواند بکند. این که تاجران دلال راه چاره را استغاثه به دربار امریکا دانسته اند، برخاسته از سرشت طبقاتی شان است، مگر آنچه مسلم است راه رهائی و نجات از دولت دست نشانده، رفتن به درب بدارانش نیست، بلکه ریختن به سرکها، برداشتن اسلحه و نابود نمودن دولت دست نشانده با تمام طول و عرض آن و بیرون انداختن بدارانش از سرزمین ما می باشد.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزءلایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبد!